

10 nasvetov za življenje v karanteni

Zaradi izrednih zdravstvenih razmer v zadnjih tednih so družbene aktivnosti omejene in mnogo ljudi večino časa preživi doma. V tem članku je zbranih nekaj predlogov, kako je mogoče živeti v novih okoliščinah z duhovnega in osebnega vidika.

15. Mar. 2020

Ko človek leži v bolnišnici, ko je preventivno ali zaradi karantene izoliran, ko dela od doma ali skrbi za

varstvo otrok, obstaja nevarnost, da zapade v pesimizem, strah ali v internetno obsedenost z nenehnim iskanjem najnovejših informacij.

Toda ta čas navidezne nedejavnosti je tudi priložnost za to, da svoje državljanske doložnosti vršimo odgovorno, da izkoristimo čas in se s solidarno molitvijo povežemo s tistimi, ki jim je težje kot nam, pa tudi z zdravstvenim osebjem ter drugimi ljudmi in ustanovami, ki s svojo prizadevnostjo in predanostjo delajo za izboljšanje stanja.

Opus Dei poskuša pomagati običajnim ljudem, da se srečajo z Bogom sredi svojih vsakdanjih okoliščin: pri delu, v družini, med prijatelji ... Situacija, ki jo preživljamo ni ravno vsakdanja niti običajna, vendar nas je sv.

Jožefmarija učil, naj v vsem vidimo ljubečo božjo roko, ki zmore celo iz slabih stvari narediti nekaj dobrega.

Infografika: 10 nasvetov za življenje v karanteni

Prenesi infografiko v formatu PDF

Iz zgodovine se učimo

Aprila leta 1937 je sv. Jožefmarija preživel podobno situacijo v osami, ki pa je bila precej bolj dramatična. Zaradi španske državljanske vojne je bil primoran zateči se v konzulat Hondurasa v Madridu. V tisti hiši je skupaj s štirimi mladimi člani Opus Dei in svojim bratom Santiagom preživel štiri dolge mesece, pri čemer je imelo skoraj sto ljudi na razpolago eno samo kopalnico in nekaj kvadratnih metrov prostora, ki je bil prekrit z žimnicami.

Medsebojni odnosi v tistem prisilnem sobivanju prav tako niso bili ne prijetni ne umirjeni. Nenehno je prihajalo do prerekanj, pa tudi do izbruhov tarnanja ali obtožb. V odsotnosti delovne discipline se jim je – tako kot v kletko zaprti živali – dogajalo to, da so si razbijali glavo s svojimi skrbmi, ki jih je bilo vedno na pretek, do te mere, da so nekaterim odpovedali živci. Njihova zavest je tavalala v megli. Nazadnje so skoraj vsi podlegli pod pritiskom dvojne obsedenosti: zaradi lakote in zaradi strahu (Življenjepis sv. Jožefmarija, 2. knjiga).

Nasprotno pa je bilo vzdušje, ki ga je sv. Jožefmarija ustvarjal v svoji okolici, pozitivno in spodbudno. Da bi dobro izkoristili dan, je sestavil urnik, v katerem je bil predviden čas za stik z Bogom, za študij, za učenje jezikov in za sožitje z domačimi.

Moje življenje je sedaj tako enolično! je svojim spremljevalcem meseca julija dejal v meditaciji. ***Kako bom dosegel, da na tem prisilnem oddihu božji darovi obrodijo sad? Ne pozabi, da si lahko kakor tisti s snegom prekriti ognjeniki [...]. Od zunaj te res lahko prekriva led enoličnosti, temačnosti; navzven se lahko zdiš kakor priklenjen. Toda znotraj bo v tebi brez prekinitve gorel ogenj in nenehno boš odsotnost zunanje dejavnosti nadomeščal z nadvse intenzivno notranjo aktivnostjo [...].***

Naslednje leto pa je članom Opus Dei, ki so bili razkropljeni zaradi vojne, predlagal način, kako to doseči: z negovanjem notranjega življenja.

V knjigi Pot, številka 294, je povzel to izkušnjo:

Rastlin ni bilo mogoče videti, ker jih je prekril sneg. – In kmet,

***lastnik te zemlje, je z veseljem
rekel: »Zdaj rastejo navznoter.«***

***– Spomnil sem se nate, na tvoje
prisilno brezdelje ...***

***– Povej mi, ali tudi ti rasteš
navznoter?***

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/nasveti-
koronavirus-karantena/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/nasveti-koronavirus-karantena/) (10. Avg. 2025)